

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 631

V kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

o rządowym projekcie ustawy o paszach (druk nr 496).

Marszałek Sejmu Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 95 b regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 24 kwietnia 2006 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi do pierwszego czytania.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po przeprowadzeniu pierwszego czytania i po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 27 kwietnia i 6 czerwca 2006 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawców, następujący wniosek mniejszości :

w art. 17 w ust. 1 pkt nadać brzmienie:

„1) jeżeli są one wytwarzane z produktu pośredniego;”;

posłowie S.Kalemba, M.Strzaliński, M.Maliszewski

Warszawa, dnia 6 czerwca 2006 r.

Sprawozdawca

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/ - / Jerzy Gosiewski

/ - / Andrzej Fedorowicz

Projekt

USTAWA
z dnia 2006 r.

o paszach^{1) 2)}

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

²⁾ 1. Przepisy niniejszej ustawy wykonują postanowienia:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289) w zakresie dotyczącym pasz;
- 2) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.Urz. UE L 287 z 5.11.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 650);
- 4) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432);
- 5) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455);
- 6) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238);
- 7) rozporządzenia Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 r. Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka (Dz.Urz. UE L 102 z 7.04.2004, str. 14; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 36);
- 8) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200) w zakresie dotyczącym pasz;
- 9) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz.Urz. UE L 35 z 8.02. 2005, str. 1);
- 10) rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o

wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz.Urz. UE L 59 z 5.03.2005, str. 8).

2. Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy Komisji 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych (Dz.Urz. WE L 270 z 14.12.1970, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 190);
- 2) pierwszej dyrektywy Komisji 71/250/EWG z dnia 15 czerwca 1971 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 155 z 12.07.1971, str. 13, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 237);
- 3) drugiej dyrektywy Komisji 71/393/EWG z dnia 18 listopada 1971 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 279 z 20.12.1971, str. 7, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 277);
- 4) trzeciej dyrektywy Komisji 72/199/EWG z dnia 27 kwietnia 1972 r. ustalającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 123 z 29.05.1972, str. 6, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 306);
- 5) czwartej dyrektywy Komisji 73/46/EWG z dnia 5 grudnia 1972 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 83 z 30.03.1973, str. 21, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 2 str. 12);
- 6) siódmej dyrektywy Komisji 76/372/EWG z dnia 1 marca 1976 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 102 z 15.04.1976, str. 8, późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 28);
- 7) dyrektywy Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz.Urz. WE L 340 z 9.12.1976, str. 26; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 61);
- 8) ósmej dyrektywy Komisji 78/633/EWG z dnia 15 czerwca 1978 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 206 z 29.07.1978, str. 43, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 250);
- 9) dyrektywy Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi (Dz.Urz. WE L 86 z 6.04.1979, str. 30, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 4, str. 50, z późn. zm.);
- 10) dyrektywy Komisji 80/511/EWG z dnia 2 maja 1980 r. dopuszczającej w niektórych przypadkach wprowadzanie do obrotu mieszanek paszowych w niezamkniętych szczelnie opakowaniach lub pojemnikach (Dz.Urz. WE L 126 z 21.05.1980, str. 14, późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 4, str. 192);
- 11) dziewiątej dyrektywy Komisji 81/715/EWG z dnia 31 lipca 1981 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 257 z 10.09.1981, str. 38; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 76);
- 12) dyrektywy Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 8, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 151, z późn. zm.);
- 13) dyrektywy Komisji nr 82/475/EWG z dnia 23 czerwca 1982 r. ustanawiającej kategorii składników, które mogą być stosowane do celów etykietowania mieszanek paszowych dla zwierząt domowych (Dz.Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 27, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 158);
- 14) dyrektywy Rady 83/228/EWG z dnia 18 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia wskazówek dotyczących oceny niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. WE L 126 z 13.05.1983, str. 23; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 261);
- 15) dziesiątej dyrektywy Komisji 84/425/EWG z dnia 25 lipca 1984 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 238 z 6.09.1984, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 111);
- 16) dyrektywy Komisji 86/174/EWG z dnia 9 kwietnia 1986 r. określającej metodę obliczania wartości energetycznej mieszanek paszowych dla drobiu (Dz.Urz. WE L 130 z 16.05.1986, str. 53; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 29);
- 17) dyrektywy Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz.Urz. WE L 221 z 7.08.1986, str. 43, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 80);

- 18) dyrektywy Rady 87/153/EWG z dnia 16 lutego 1987 r. ustalającej wskazówki dotyczące oceny dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. WE L 64 z 7.03.1987, str. 19; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 184);
- 19) dyrektywy Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (Dz.Urz. WE L 92 z 7.04.1990, str. 42; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 57);
- 20) jedenastej dyrektywy Komisji 93/70/EWG z dnia 28 lipca 1993 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 234 z 17.09.1993, str. 17; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 67);
- 21) dyrektywy Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Dz.Urz. WE L 237 z 22.09.1993, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 15, str. 74);
- 22) dyrektywy Rady 93/113/WE z dnia 14 grudnia 1993 r. dotyczącej stosowania enzymów, mikroorganizmów i ich preparatów w żywieniu zwierząt oraz obrotu nimi (Dz.Urz. WE L 334 z 31.12.1993, str. 17, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 263);
- 23) dwunastej dyrektywy Komisji 93/117/WE z dnia 17 grudnia 1993 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz. WE L 329 z 30.12.1993, str. 54; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 254);
- 24) dyrektywy Komisji 94/39/WE z dnia 25 lipca 1994 r. ustanawiającej wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Dz.Urz. WE L 207 z 10.08.94, str. 20, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 340);
- 25) dyrektywy Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniającej dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającej dyrektywę 77/101/ EWG (Dz.Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 35, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 96, z późn. zm.);
- 26) dyrektywy Rady 98/51/WE z dnia 9 lipca 1998 r. ustanawiającej niektóre środki w celu wykonania dyrektywy Rady 95/69/WE ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1998, str. 43, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 282);
- 27) dyrektywy Komisji 98/64/WE z dnia 3 września 1998 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analiz do oznaczenia aminokwasów, surowych olejów i tłuszczów oraz olaquindoksu w paszach i zmieniającej dyrektywę 71/393/EWG (Dz.Urz. WE L 257 z 19.09.1998, str. 14; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 433);
- 28) dyrektywy Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiającej dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich (Dz.Urz. WE L 261 z 24.09.1998, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 3);
- 29) dyrektywy Komisji 1999/27/WE z dnia 20 kwietnia 1999 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analiz dla oznaczania amprolium, diklazurilu i karbadoksu w paszach oraz zmieniającej dyrektywy 71/250/EWG, 73/46/EWG i uchylającej dyrektywę 74/203/EWG (Dz.Urz. WE L 118 z 6.05.1999, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 235);
- 30) dyrektywy Komisji 1999/76/WE z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającej wspólnotową metodę analizy dla oznaczania lasalocidu soli sodowej w paszach (Dz.Urz. WE L 207 z 6.08.1999, str. 13; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 26, str. 250);
- 31) dyrektywy Komisji 2000/45/WE z dnia 6 lipca 2000 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analizy do celów oznaczania witaminy A, witaminy E i tryptofanu w paszach (Dz.Urz. WE L 174 z 13.07.2000, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 12);
- 32) dyrektywy 2002/32 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.Urz. WE L 140 z 30.05.2002, str. 10, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 3);
- 33) dyrektywy Komisji 2002/70/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiającej wymagania dotyczące określania poziomów dioksyn i dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w paszach (Dz.Urz. WE L 209 z 6.08.2002, str. 15; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 430);
- 34) dyrektywy Komisji 2003/126/WE z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie analitycznej metody określania składników pochodzenia zwierzęcego do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.Urz.

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie higieny i urzędowej kontroli pasz oraz dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, określonych w przepisach:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz.Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”,
 - b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1831/2003”,
 - c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”,
 - d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”
- z uwzględnieniem zasad, obowiązków i wymagań, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”;
- 2) właściwość organów w zakresie dotyczącym zezwoleń, oznakowania i nadzoru nad organizmami genetycznie zmodyfikowanymi przeznaczonymi do

UE L 339 z 24.12.2003, str. 78; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 540);

35) decyzji Komisji 2004/217/WE z dnia 1 marca 2004 r. przyjmującej wykaz materiałów, którymi obrót i których stosowanie w żywieniu zwierząt jest zakazane (Dz.Urz. UE L 67 z 5.03.2004, str. 31; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 50);

36)dyrektywy Komisji 2006/13/WE z dnia 3 lutego 2006 r. zmieniającej załączniki I i II do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych w odniesieniu do dioksyn i dioksynopodobnych PCB (Dz. Urz. UE L 32 z 4.02.2006, str. 44).

użytku paszowego oraz paszami genetycznie zmodyfikowanymi, określonym w przepisach:

- a) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1829/2003”;
- b) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1830/2003”;
- 3) właściwość organów w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych, w zakresie dotyczącym organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, określonego w przepisach rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.Urz. UE L 287 z 5.11.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 650), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1946/2003”;
- 4) zasady wytwarzania i stosowania pasz leczniczych, obrotu nimi, a także wymagania dotyczące ich jakości i sposób sprawowania nadzoru nad tymi paszami oraz ich urzędowej kontroli;
- 5) wymagania dotyczące higieny pasz i wprowadzania ich do obrotu, sposób sprawowania nadzoru nad tymi paszami oraz ich urzędowej kontroli, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1.

Art. 2.

Ustawa nie narusza przepisów:

- 1) o weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 2) o kontroli weterynaryjnej w handlu;
- 3) o organizmach genetycznie zmodyfikowanych;
- 4) Prawa farmaceutycznego.

Art. 3.

Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy wymienione w art. 1 pkt 1 albo ustawa stanowią inaczej.

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawo żywnościowe – prawo żywnościowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) pasza genetycznie zmodyfikowana – genetycznie zmodyfikowaną paszę w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 4) organizm genetycznie zmodyfikowany przeznaczony do użytku paszowego – genetycznie zmodyfikowany organizm do użytku paszowego w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 5) materiały paszowe – przeznaczone w formie nieprzetworzonej lub przetworzonej do żywienia zwierząt albo do sporządzania mieszanek paszowych zawierających dodatki paszowe lub niezawierających tych dodatków, albo jako nośniki premiksów:
 - a) produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego występujące w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane albo przetworzone,
 - b) substancje organiczne inne niż wymienione w lit. a,
 - c) substancje nieorganiczne;
- 6) mieszanki paszowe – mieszaniny materiałów paszowych zawierające dodatki paszowe lub premiksy albo niezawierające tych dodatków lub premiksów, przeznaczone do stosowania w żywieniu zwierząt, w formie mieszanki paszowej pełnoporcjowej albo mieszanki paszowej uzupełniającej;
- 7) dodatki paszowe – dodatki paszowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1831/2003;
- 8) premiks – premiks w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 1831/2003;
- 9) pasze lecznicze – mieszaninę jednego lub kilku dopuszczonych do obrotu, na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego, premiksów leczniczych z jedną lub kilkoma paszami, przeznaczoną, ze względu na swoje właściwości profilaktyczne lub lecznicze, do podawania zwierzętom w formie niezmięnionej;
- 10) mieszanka paszowa pełnoporcjowa – mieszanekę paszową przeznaczoną do bezpośredniego żywienia zwierząt, o składzie zapewniającym taką ilość składników pokarmowych, która jest niezbędna do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, w określonym wieku lub użytkowanych w określony sposób;
- 11) mieszanka paszowa uzupełniająca – mieszanekę paszową charakteryzującą się wysoką zawartością niektórych substancji, która ze względu na swój skład jest wystarczająca do zapewnienia dawki dziennej oznaczającej całkowitą ilość pasz obliczoną w odniesieniu do pasz o wilgotności 12%, niezbędną do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, w określonym wieku lub użytkowanych w określony sposób, wyłącznie w przypadku gdy jest stosowana z innymi paszami;

- 12) mieszanka paszowa dietetyczna – mieszanekę paszową zaspokajającą szczególne potrzeby żywieniowe, która ze względu na specjalny skład fizykochemiczny lub sposób przygotowania różni się od powszechnie stosowanych mieszanek paszowych i jest przeznaczona dla zwierząt, u których procesy trawienia, przyswajania i metabolizmu są lub mogą być tymczasowo zakłócone lub uległy nieodwracalnym zmianom;
- 13) podmiot działający na rynku pasz – podmiot w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia nr 183/2005;
- 14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 12 rozporządzenia nr 882/2004;
- 15) zakład – zakład w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 183/2005;
- 16) wprowadzanie do obrotu – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 178/2002;
- 17) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 18) przesyłka – określoną ilość pasz lub pasz leczniczych, objętą tym samym dokumentem potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki, przewożoną jednym środkiem transportu oraz pochodzącą z jednego państwa trzeciego lub jego części;
- 19) osoba odpowiedzialna za przesyłkę – osobę odpowiedzialną za przesyłkę w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 20) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002”;
- 21) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 1774/2002;
- 22) zwierzęta domowe – zwierzęta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia nr 1774/2002.

Art. 5.

1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej wykonują zadania i obowiązki związane z higieną i urzędową kontrolą pasz na zasadach, w zakresie i w sposób określony w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności wskazanych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej i sposób ich wykonywania, lub
 - 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub urzędowej kontroli pasz w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej
- mając na względzie realizację celów określonych w prawie żywnościowym, w tym zapewnienie bezpieczeństwa pasz oraz skutecznej ich kontroli, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego, ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 6.

1. Przy produkcji pasz, w zakresie określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005, powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, lokalizacyjne, techniczne i technologiczne, jeżeli zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania:
 - a) zdrowotne lub
 - b) higieniczne, lub
 - c) sanitarne, lub
 - d) organizacyjne, lub
 - e) lokalizacyjne, lub
 - f) techniczne, lub
 - g) technologiczne, lub
 - 2) wielkość dostaw produkcji pierwotnej pasz

– biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego i realizację celów określonych w prawie żywnościowym.
3. Do kontroli wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia nr 882/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia oraz ustawę.

Art. 7.

1. Powiatowy lekarz weterynarii, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005 oraz rozporządzenia nr 999/2001.
2. Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie zadań określonych w przepisach rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005, rozporządzenia nr 999/2001 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wydaje decyzje administracyjne lub wykonuje inne czynności związane:
 - 1) z rejestracją, zawieszaniem, cofaniem rejestracji i dokonywaniem zmian w rejestracji zakładów oraz zatwierdzaniem, zawieszaniem, cofaniem zatwier-

dzenia, warunkowym zatwierdzeniem i dokonywaniem zmian w zatwierdzeniu zakładów, w tym:

- a) prowadzeniem rejestru zakładów, o którym mowa w art. 9 ust. 3,
 - b) przyjmowaniem oświadczeń, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 18 ust. 3
- rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) ze sprawowaniem urzędowej kontroli pasz i wykonywaniem innych zadań określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia.
3. Decyzje administracyjne w zakresie określonym w ust. 2 wydaje się z urzędu, chyba że przepisy rozporządzenia nr 882/2004 lub rozporządzenia nr 183/2005, lub rozporządzenia nr 999/2001, lub przepisy wydane w trybie tych rozporządzeń, lub ustawa, stanowią inaczej.
 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane z urzędu, a jakie na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie realizację celów określonych w prawie żywnościowym oraz zapewnienie jednolitego sposobu przeprowadzania urzędowych kontroli pasz.

Art. 8.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w sprawach dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych, ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki właściwego organu krajowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu krajowego, właściwego organu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu nr 1829/2003 i rozporządzeniu nr 1830/2003.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w sprawach dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 30 ust. 4, art. 33 ust. 1 i art. 36 rozporządzenia nr 1829/2003.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa ma również kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 2, art. 21 ust. 4 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1829/2003.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji uzyskanych w ramach postępowania w sprawach zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, używanie lub przetwarzanie organizmu genetycznie zmodyfikowanego przeznaczonego do użytku paszowego i paszy genetycznie zmodyfikowanej, mających zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1829/2003 charakter poufny, w przypadkach określonych w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na podstawie tego rozporządzenia.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 35 rozporządzenia nr 1829/2003 lub art. 10 rozporządzenia nr 1830/2003 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy organ krajowy, właściwy organ w państwie członkowskim Unii Europejskiej określonych zadań lub czynności w zakresie dotyczącym organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych, wykonuje je, jeżeli należy to do zakresu działania ministra właściwego do spraw rolnictwa, określonego w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.³⁾).

Art. 9.

Główny Lekarz Weterynarii w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 9 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003.

Art. 10.

1. Wniosek o:

- 1) wpis do rejestru zakładów składają podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005,
- 2) zatwierdzenie zakładu składają podmioty, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 183/2005
– w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.

2. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana,
 - b) lokalizacji zakładu, w którym ma być wykonywana działalność.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo
- 2) zaświadczenie o wpisie do Ewidencji Działalności Gospodarczej, albo
- 3) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – w przypadku gdy

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 159, poz. 1548, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258.

wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów o cudzoziemcach, zamierza wykonywać działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, albo

- 4) kopię zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym nadanym na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
 - 5) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON); jeżeli wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego, we wniosku podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy.
4. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję administracyjną o zatwierdzeniu zakładu, nadaje temu zakładowi numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 11.

1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi, na obszarze swojej właściwości, rejestr, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia nr 183/2005, i wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia nr 183/2005 oraz wykaz podmiotów wykonujących działalność podlegającą rejestracji, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 882/2004.
2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje i dane zawarte w prowadzonych wykazach, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tych wykazach.
3. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2, prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, który przekazuje do dnia 30 września każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie wykaz, o którym mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób:
 - 1) prowadzenia rejestru zakładów i wykazu zatwierdzonych zakładów oraz wykazu podmiotów wykonujących działalność podlegającą rejestracji, prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii, w tym zakres danych i informacji wpisywanych do tego rejestru lub tych wykazów, które zostały uzyskane przez powiatowego lekarza weterynarii przy wykonywaniu urzędowej kontroli tych zakładów, mając na względzie rodzaj działalności objętej rejestracją i sprawną aktualizację wpisywanych informacji;
 - 2) ustalania krajowego numeru referencyjnego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 183/2005 w załączniku V w rozdziale II w ust. 3, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu i miejsca prowadzenia produkcji.

Art. 12.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:
 - 1) przekazywania informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 2) o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 178/2002;
 - 3) powiadamiania Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004;
 - 4) dokonywania oceny wytycznych krajowych i ich przekazywania stosownie do art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 5) składania powiadomień, o których mowa w art. 30 rozporządzenia nr 183/2005;
 - 6) współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002, w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym:
 - a) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1,
 - b) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b,
 - c) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5 i w art. 13 ust. 3,
 - d) składania wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i w art. 19,
 - e) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24

– rozporządzenia nr 1831/2003.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji uzyskanych w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 pkt 6, mających zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003 charakter poufny, w przypadku określonym w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na podstawie tego rozporządzenia.

Art. 13.

1. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:
 - 1) monitorowania i kontrolowania przestrzegania prawa żywnościowego, stosownie do art. 17 ust. 2 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia nr 178/2002;
 - 2) przyjmowania informacji od podmiotów działających na rynku pasz oraz współpracy z nimi, zgodnie z art. 20 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 178/2002;
 - 3) współpracy z Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w zakresie wymiany informacji, przekazywania danych i przyjmowania po-

- wiadomości uzyskanych w wyniku działalności tego urzędu, określonym w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002;
- 4) wykonywania zadań i przekazywania informacji w ramach systemu wczesnego ostrzegania określonego w art. 50 rozporządzenia nr 178/2002;
 - 5) powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 rozporządzenia nr 882/2004;
 - 6) podejmowania współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w przypadkach określonych w art. 37–39 rozporządzenia nr 882/2004;
 - 7) powiadamiania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym, zgodnie z art. 40 rozporządzenia nr 882/2004;
 - 8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 45 rozporządzenia nr 882/2004 oraz powiadamiania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 52 tego rozporządzenia, przez państwa trzecie.
2. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach dotyczących pasz, jest instytucją wyznaczoną do kontaktów, o której mowa w art. 35 rozporządzenia nr 882/2004.

Art. 14.

1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, zwany dalej „planem awaryjnym”, na podstawie analizy ryzyka wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska i uzgadnia go z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.
2. Projekt planu awaryjnego jest uzgadniany także z ministrami właściwymi do spraw: środowiska, zdrowia i finansów publicznych.
3. Rada Ministrów zatwierdza, w drodze uchwały, plan awaryjny, określając źródła finansowania wskazanych w nim zadań.
4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej zatwierdzony przez Radę Ministrów plan awaryjny.
5. Do zmiany planu awaryjnego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 15.

1. Zabrania się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt:
 - 1) substancji i produktów szkodliwie wpływających na zdrowie zwierząt, jakością produktów pochodzenia zwierzęcego lub środowisko, zwanych dalej „substancjami zabronionymi”;
 - 2) pasz:

- a) zawierających substancję lub produkt, z wyłączeniem czynników patogennych, obecnych w paszy lub na jej powierzchni, które stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt, lub dla środowiska oraz mogą niekorzystnie wpływać na produkcję zwierzęcą, zwanych dalej „substancjami niepożądanymi”, w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość,
 - b) zepsutych, w szczególności o zmienionym smaku, zapachu lub wyglądzie, w wyniku procesów fermentacyjnych, gnilnych lub innych, spowodowanych:
 - działaniem drobnoustrojów, grzybów lub roztoczy, lub
 - wpływem temperatury, światła lub wilgotności, lub
 - upływem czasu;
- 3) materiałów paszowych i mieszanek paszowych zawierających pozostałości pestycydów w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.
2. Zabrania się wytwarzania mieszanek paszowych z materiałów paszowych, które zawierają substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.
 3. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza zawiera substancję niepożądaną w określonej ilości, podejmuje we współpracy z podmiotem działającym na rynku pasz działania mające na celu ustalenie źródła pochodzenia tej substancji, ograniczenie lub likwidację tego źródła lub inne działania mające na celu przeciwdziałanie potencjalnemu zagrożeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a.
 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz substancji zabronionych,
 - 2) dopuszczalne zawartości substancji niepożądanych w paszach,
 - 3) zawartość niektórych substancji niepożądanych w paszy, po stwierdzeniu której podejmuje się działania, o których mowa w ust. 3, oraz rodzaje tych działań w odniesieniu do określonej substancji niepożądanej– mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, ochronę środowiska oraz zapewnienie właściwej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego.
 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne zawartości pozostałości pestycydów w materiałach paszowych i mieszanek paszowych, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, ochronę środowiska oraz zapewnienie właściwej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 16.

1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu składa wniosek o zatwierdzenie zakładu do

- wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia zakładu. Przepisy art. 10 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.
2. Wojewódzki lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia czy zakład spełnia następujące warunki techniczne i organizacyjne:
 - 1) został w nim wdrożony system wewnętrznej kontroli jakości wytwarzanych pasz leczniczych, obejmujący określenie:
 - a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań w miejscach, w których może nastąpić pogorszenie jakości produktów,
 - b) metody przeprowadzania badań,
 - c) sposobu postępowania z produktami niespełniającymi wymagań jakościowych;
 - 2) wytwórca pasz leczniczych ma plan zakładu, na którym zostały umieszczone w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznej wraz z miejscami, o których mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) dróg przemieszczania pasz leczniczych,
 - c) stanowisk pracy;
 - 3) została wyznaczona osoba odpowiedzialna za kontrolę jakości wytwarzanych pasz leczniczych;
 - 4) został określony zakres obowiązków pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy związanych z procesem technologicznym;
 - 5) wytwarzanie pasz będzie prowadzone przy użyciu urządzeń, których parametry, konstrukcja i rozmieszczenie:
 - a) uniemożliwiają zanieczyszczenie pasz i zmianę kolejności lub pominięcie określonego etapu cyklu produkcyjnego,
 - b) umożliwiają ich czyszczenie po zakończeniu produkcji każdego asortymentu oraz zachowanie homogenności i utrzymanie stałej zawartości substancji czynnej w jednym gramie paszy leczniczej;
 - 6) procesem produkcji pasz leczniczych będzie kierowała osoba, która ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: biologia, chemia, farmacja, rolnictwo, zootechnika lub weterynaria.
 3. Jeżeli zakład spełnia warunki określone w ust. 2, wojewódzki lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, zakład do wytwarzania paszy leczniczej przeznaczonej do obrotu nadając numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.
 4. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 3, uprawnia również do wytwarzania w zakładzie przeznaczonej do wytworzenia paszy leczniczej mieszaniny jednego lub kilku dopuszczonych do obrotu, na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego, premiksów leczniczych z materiałem paszowym stanowiącym nośnik dla premiksu leczniczego w stężeniu umożliwiającym wytworzenie tej paszy, zwanej dalej „produktem pośrednim”.

Art. 17.

1. Dopuszcza się wytwarzanie pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu:
 - 1) jeżeli są one wytwarzane wyłącznie z produktu pośredniego;
 - 2) w zatwierdzonym w tym celu zakładzie.
2. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie wytwarzania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu składa wniosek o zatwierdzenie zakładu do wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia zakładu. Przepisy art. 10 ust. 1–3 oraz art. 16 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
3. Procesem produkcji pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu może również kierować osoba , która:
 - 1) posiada co najmniej średnie wykształcenie rolnicze, weterynaryjne lub o kierunku technologia żywności oraz co najmniej 3 letnie doświadczenie w zakresie wytwarzania pasz lub
 - 2) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zagadnień dotyczących wytwarzania pasz leczniczych z produktu pośredniego przed komisją powołaną przez wojewódzkiego lekarza weterynarii.
4. Wojewódzki lekarz weterynarii wydaje zaświadczenie potwierdzające złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym.
5. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa i jest wpłacana na rachunek wojewódzkiego inspektoratu weterynarii najpóźniej w dniu przystąpienia do egzaminu.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres zagadnień objętych egzaminem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2,
 - 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 , w tym sposób powoływania i skład komisji egzaminacyjnej,
 - 3) wzór zaświadczenia , o którym mowa w ust. 4,
 - 4) wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu– mając na względzie, aby osoby kierujące procesem produkcji pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu posiadały odpowiednie kwalifikacje, zapewnienie rzetelnego i bezstronnego przeprowadzania egzaminu oraz koszty niezbędne do jego przeprowadzenia.

Art. 18.

1. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w art. 16 ust. 3, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu”, prowadzi dokumentację:
 - 1) użycia premiksów leczniczych do wytwarzania pasz leczniczych i przechowywania tych premiksów;

- 2) wytwarzania pasz leczniczych i produktów pośrednich, zwaną dalej „raportem wytwarzania”;
 - 3) obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi, zwaną dalej „raportem obrotu”.
2. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu”, prowadzi dokumentację wytwarzania pasz leczniczych z produktu pośredniego, zwaną dalej „raportem wytwarzania pasz nieprzeznaczonych do obrotu”.
3. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje dotyczące zakładów zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych oraz wszelkich zmian dokonanych w tym zakresie.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze lecznicze przeznaczone do obrotu oraz produkty pośrednie, a także sposób ich produkcji,
 - 2) stężenie produktu pośredniego,
 - 3) sposób prowadzenia raportu wytwarzania i raportu obrotu,
 - 4) warunki, sposób przechowywania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez wytwórcę pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu,
 - 5) sposób znakowania i transportu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez wytwórcę pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu, a także sposób dokumentowania użycia premiksów leczniczych do wytwarzania tych pasz i przechowywania tych premiksów,
 - 6) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich
- mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu i produktów pośrednich, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu, oraz sposób ich produkcji,
 - 2) dokumenty składające się na raport wytwarzania paszy leczniczej nieopreznaczonej do obrotu i sposób prowadzenia tego raportu,
 - 3) warunki i sposób przechowywania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu,
 - 4) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu
- mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 19.

W zakresie nieuregulowanym w art. 16–18 do zakładów zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 i art. 11–19 rozporządzenia nr 183/2005 oraz, w zakresie urzędowej kontroli tych pasz, przepisy rozporządzenia nr 882/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia oraz ustawę. Właściwym organem w rozumieniu tych przepisów jest wojewódzki lekarz weterynarii, a krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

Art. 20.

1. Pasze lecznicze i produkty pośrednie może wprowadzać do obrotu:
 - 1) wytwórca pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu;
 - 2) podmiot, który dostarcza pasze lecznicze lub produkty pośrednie zgodnie z art. 22 ust. 1, wpisany na listę prowadzoną przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwany dalej „dystrybutorem”.
2. Wpisu na listę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się na wniosek podmiotu, który zapewni, że:
 - 1) pasze lecznicze i produkty pośrednie będą przewożone środkami transportu i przechowywane w miejscach spełniających warunki techniczne niezbędne do zachowania wymaganej jakości tych pasz i produktów, w tym temperatury, w jakiej się je przechowuje;
 - 2) będzie prowadzona dokumentacja obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana,
 - b) lokalizacji miejsca, w którym mają być przechowywane pasze lecznicze i produkty pośrednie.
4. Do wniosku dołącza się:
 - 1) oświadczenie o zapewnieniu warunków, o których mowa w ust. 2;
 - 2) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo
 - 3) zaświadczenie o wpisie do Ewidencji Działalności Gospodarczej, albo
 - 4) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – jeżeli wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów o cudzoziemcach, zamierza wykonywać działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - 5) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym

podmiotów gospodarki narodowej (REGON); jeżeli wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego, we wniosku podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy.

Art. 21.

1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wydaje decyzję administracyjną w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, po zasięgnięciu opinii:
 - a) wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce, w którym mają być przechowywane pasze lecznicze i produkty pośrednie, albo
 - b) organu, innego niż Rzeczpospolita Polska, państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sprawującego nadzór nad obrotem paszami leczniczymi i produktami pośrednimi, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dystrybutora;
- 2) wydając decyzję o wpisie na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, nadaje dystrybutorowi numer identyfikacyjny określony w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

2. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, jeżeli z opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynika, że podmiot nie zapewni spełniania wymagań, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2.

3. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, dystrybutora z listy, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że:

- 1) pasze lecznicze lub produkty pośrednie są przewożone środkami transportu lub przechowywane w miejscach, które nie spełniają warunków technicznych zapewniających zachowanie wymaganej jakości tych pasz i produktów, lub
- 2) dystrybutor nie prowadzi dokumentacji obrotu tymi paszami lub produktami.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki techniczne, jakie powinny spełniać środki transportu oraz miejsca przechowywania pasz leczniczych i produktów pośrednich, które powinien zapewnić dystrybutor,
- 2) sposób prowadzenia dokumentacji obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi,
- 3) warunki, sposób przechowywania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez dystrybutora,
- 4) sposób transportu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez dystrybutora

– mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu i produktów pośrednich, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

5. Do kontroli dystrybutorów w zakresie spełniania wymagań niezbędnych do zachowania wymaganej jakości pasz leczniczych i produktów pośrednich, w tym wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia nr 882/2004 oraz przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia. Właściwym organem w rozumieniu tych przepisów jest wojewódzki lekarz weterynarii.

Art. 22.

1. Pasje lecznicze i produkty pośrednie przekazuje się odbiorcy wskazanemu w zleceniu wystawionym przez lekarza weterynarii świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej.
2. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku dopuszczonego do obrotu premiksu leczniczego właściwego dla danego gatunku zwierząt lub leczonej jednostki chorobowej, może zlecić wytwórcy paszy leczniczej przeznaczonej do obrotu wytworzenie jej z innych dopuszczonych do obrotu premiksów leczniczych, podając w zleceniu:
 - 1) dokładny skład paszy leczniczej, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu dawkowania premiksu leczniczego;
 - 2) okres karencji paszy leczniczej.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór zlecenia na wprowadzenie do obrotu pasz leczniczych i produktów pośrednich, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie bezpieczeństwo tych pasz i produktów dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 23.

1. Do obrotu wprowadza się materiały paszowe i mieszanki paszowe, które:
 - 1) zawierają dopuszczalne ilości wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych i mineralnych lub ich nie zawierają;
 - 2) nie zawierają żywych szkodników z grupy owadów.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną zawartość wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych i mineralnych w materiałach paszowych i mieszankach paszowych, w zależności od rodzaju materiału paszowego i mieszanki paszowej, mając na względzie zapewnienie ich trwałości oraz zaspokojenie potrzeb żywieniowych zwierząt.

Art. 24.

1. Materiały paszowe z grup:
 - 1) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup: bakterii, drożdży, glonów i grzybów,

- 2) niebiałkowych związków azotowych, z wyłączeniem mocznika i jego pochodnych
 - wprowadza się do obrotu i stosuje w żywieniu zwierząt, w tym także jako składnik premiksów i mieszanek paszowych, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej na podstawie przepisów dyrektywy 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 8, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 151, z późn. zm.), i spełniają wymagania określone w tych przepisach.
2. Zabrania się sprowadzania spoza obszaru celnego Unii Europejskiej materiałów paszowych z grup, o których mowa w ust. 1, niedopuszczonych do obrotu w Unii Europejskiej oraz premiksów i mieszanek paszowych zawierających takie materiały.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do właściwych władz Unii Europejskiej o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego z grup, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, który zamierza wprowadzać do obrotu lub stosować w żywieniu zwierząt materiał paszowy do tychczas niedopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej, jeżeli:
 - 1) materiał ten ma wartość odżywczą dla zwierząt jako źródło azotu lub białka;
 - 2) prawidłowo stosowany nie wpłynie szkodliwie na zdrowie ludzi lub zwierząt, jakość produktów pochodzenia zwierzęcego lub na środowisko;
 - 3) dla tego materiału została określona metoda postępowania analitycznego zapewniająca:
 - a) identyfikację substancji czynnej,
 - b) określenie zawartości materiału paszowego w premiksach i w paszach.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) określenie grupy i rodzaju materiału paszowego.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumentację zawierającą w szczególności:
 - 1) wyniki badań potwierdzających spełnianie przez materiał paszowy wymagań, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
 - 2) metodykę postępowania analitycznego, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wraz z wynikami badań potwierdzającymi jej skuteczność.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopie wniosku o dopuszczenie materiału paszowego do obrotu w Unii Europejskiej wraz z kopiami dołączonej do niego dokumentacji, jeżeli wniosek ten i dołączona do niego dokumentacja spełniają wymagania określone w ust. 4 i 5 oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinna spełniać dokumentacja dołączana do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego, w tym zakres do-

kumentacji i badań, których wyniki zamieszcza się w tej dokumentacji, w zależności od grupy i rodzaju materiału paszowego, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 25.

1. Informacji zawartych w dokumentacji dołączonej do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego nie ujawnia się, jeżeli stanowią tajemnicę produkcyjną lub handlową.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:
 - 1) nazwy i składu materiału paszowego objętego wnioskiem;
 - 2) fizykochemicznych, biologicznych, farmakologicznych, toksykologicznych i ekotoksykologicznych właściwości materiału paszowego objętego wnioskiem;
 - 3) metod postępowania analitycznego zapewniających identyfikację substancji czynnej i określenie zawartości materiału paszowego w premiksach i w paszach;
 - 4) metod badania pozostałości materiału paszowego objętego wnioskiem lub jego metabolitów w produktach pochodzenia zwierzęcego.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz materiałów paszowych z grup, o których mowa w art. 24 ust. 1, które zostały dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów Unii Europejskiej wymienionych w art. 24 ust. 1, mając na względzie zapewnienie zdrowia ludzi i zwierząt.

Art. 26.

1. Nazwa materiału paszowego i mieszanki paszowej powinna:
 - 1) informować nabywcę o tym, jaki stanowią one rodzaj paszy;
 - 2) umożliwiać ich odróżnienie od podobnych produktów.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, materiały paszowe inne niż wymienione w art. 24 ust. 1, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie pod nazwą określoną w tym rozporządzeniu, z uwzględnieniem opisu tych materiałów i rodzaju procesów technologicznych stosowanych do ich wytwarzania oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.

Art. 27.

1. Mieszanka paszowa uzupełniająca może być wprowadzona do obrotu, jeżeli zawartość witaminy D oraz dodatków paszowych z grup: stymulatorów wzrostu, kokcydiostatyków i histomonostatyków oraz przeciwutleniaczy nie przekracza pięciokrotności maksymalnej zawartości tych dodatków w mieszance paszowej pełnoporcjowej, ustalonej zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003.
2. Mieszankę paszową uzupełniająca stosuje się w żywieniu zwierząt wyłącznie po zmieszaniu z inną paszą.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż ustalone w ust. 1 zawartości dodatków paszowych w określonych mieszankach paszowych uzupełniających, jeżeli ich zastosowanie w połączeniu z innymi paszami nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia zwierząt oraz ujemnie wpływać na jakość produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 28.

1. Mieszanka paszowa dietetyczna powinna zawierać materiały paszowe w ilości i proporcjach zapewniających właściwe jej wykorzystanie.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) przeznaczenie mieszanek paszowych dietetycznych, w tym gatunki lub kategorie zwierząt, u których można je stosować,
 - 2) właściwości pokarmowe mieszanek paszowych dietetycznych,
 - 3) wymagania, jakie powinno spełniać oznakowanie mieszanek paszowych dietetycznych,
 - 4) zalecenia, zgodne z którymi mają być stosowane mieszanki paszowe dietetyczne– mając na uwadze szczególne właściwości tych mieszanek oraz wymagania dotyczące kontroli pasz.

Art. 29.

1. Mieszanki paszowe wprowadza się do obrotu w szczelnych i zamkniętych opakowaniach lub pojemnikach, których zamknięcie jest zabezpieczone w taki sposób, że ich otwarcie powoduje zniszczenie tego zabezpieczenia.
2. Mieszanki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu:
 - 1) luzem albo w niezamkniętych opakowaniach lub pojemnikach w przypadku:
 - a) gdy są:
 - dostarczane przez wytwórcę innemu wytwórcy,
 - dostarczane przez wytwórcę przedsiębiorcy zajmującemu się ich pakowaniem,
 - uzyskane przez zmieszanie ziarna lub całych owoców,
 - uzyskane z uprzednio zamkniętych opakowań lub pojemników, a ich masa netto nie przekracza 50 kg,
 - b) bloków lub lizawek;
 - 2) luzem albo w niezamkniętych pojemnikach, jeżeli są:
 - a) bezpośrednio dostarczane przez wytwórców posiadaczom zwierząt gospodarskich,
 - b) mieszankami paszowymi melasowanymi zawierającymi nie więcej niż 3 materiały paszowe,
 - c) mieszankami paszowymi granulowanymi.

Art. 30.

1. Do obrotu wprowadza się materiały paszowe i mieszanki paszowe oznakowane.
2. Oznakowania materiałów paszowych i mieszanek paszowych dokonuje się przez umieszczenie, w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny, na każdym opakowaniu materiału paszowego lub mieszanki paszowej lub dołączonej do opakowania etykietce, informacji w języku polskim określającej, w zależności od rodzaju materiału paszowego lub mieszanki paszowej, w szczególności:
 - 1) ich rodzaj i nazwę;
 - 2) wytwórcę i numer identyfikacyjny zakładu, w którym są wytwarzane, jeżeli został nadany;
 - 3) ich masę netto, a dla płynów objętość albo masę netto;
 - 4) okres ich trwałości oraz okres karencji, jeżeli został określony;
 - 5) przeznaczenie, z uwzględnieniem gatunku i wieku zwierząt, dla których są przeznaczone;
 - 6) kategorie grupujące kilka materiałów paszowych charakteryzujących się tym samym źródłem pochodzenia, w przypadku mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt domowych;
 - 7) zawartość w nich składników pokarmowych;
 - 8) datę ich produkcji albo numer serii;
 - 9) sposób ich stosowania, w tym zasady ich bezpiecznego użycia.
3. W przypadku materiałów paszowych lub mieszanek paszowych przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej oznakowania tych materiałów lub mieszanek dokonuje się co najmniej w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej, wskazanym przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym te materiały lub mieszanki będą wprowadzane do obrotu, a w przypadku gdy są one przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej, oznakowania można także dokonać w języku urzędowym państwa ich przeznaczenia.
4. W przypadkach, o których mowa w art. 29 ust. 2, informacje wymienione w ust. 2 dołącza się do dokumentów przewozowych i przekazuje odbiorcy.
5. Oznakowanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych nie może:
 - 1) wprowadzać w błąd nabywcy, w szczególności co do ich tożsamości, w tym rodzaju, właściwości, pochodzenia, składu, ilości oraz sposobu produkcji, lub
 - 2) sugerować, że posiadają one specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiadają albo jeżeli inne materiały paszowe lub mieszanki paszowe również posiadają takie właściwości.
6. Materiały paszowe i mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt domowych mogą być wprowadzane do obrotu również pod nazwą „karma”, z podaniem gatunku zwierzęcia domowego, dla którego są przeznaczone.

7. Pasze genetycznie zmodyfikowane oraz organizmy genetycznie zmodyfikowane przeznaczone do użytku paszowego znakuje się ponadto w sposób określony w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 oraz rozporządzenia nr 1830/2003.
8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania materiałów paszowych i mieszanek paszowych, w tym sposób oznakowania oraz zakres informacji, które umieszcza się na ich opakowaniu lub etykietce dołączonej do opakowania albo dołącza do dokumentów przewozowych,
 - 2) kategorie grupujące materiały paszowe charakteryzujące się tym samym źródłem pochodzenia,
 - 3) limity tolerancji zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych
– mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców i obiektywnych kryteriów kontroli oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres dodatkowych informacji, które mogą być umieszczane na opakowaniu materiałów paszowych lub mieszanek paszowych lub na etykietce dołączonej do opakowania albo dołączone do dokumentów przewozowych, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 31.

1. Materiały paszowe i mieszanki paszowe niespełniające warunków określonych w ustawie mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wykorzystywanych wyłącznie do badań naukowych, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.
2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe, o których mowa w ust. 1, znakuje się w sposób wyraźnie wskazujący, że są one przeznaczone do żywienia zwierząt wykorzystywanych do badań naukowych.
3. Zwierzęta gospodarskie wykorzystywane do badań naukowych, o których mowa w ust. 1, i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzenia tych badań, po przeprowadzeniu niezbędnych badań laboratoryjnych, stwierdzi, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt oraz na środowisko.

Art. 32.

1. Dodatki paszowe wprowadza się do obrotu, przetwarza lub stosuje w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia nr 1831/2003.
2. Dopuszcza się stosowanie do badań naukowych, jako dodatków paszowych, substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, które nie zo-

stały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania na podstawie tego rozporządzenia.

3. Badania naukowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.
4. Zwierzęta gospodarskie wykorzystywane do badań naukowych, o których mowa w ust. 2, i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, po przeprowadzeniu niezbędnych badań laboratoryjnych, stwierdzi, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt oraz na środowisko.
5. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, nadzoruje przeprowadzanie badań naukowych, o których mowa w ust. 2.

Art. 33.

1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz oraz pasz leczniczych.
2. Organy Inspekcji Handlowej sprawują, zgodnie z przepisami o Inspekcji Handlowej, nadzór nad obrotem detalicznym paszami przeznaczonymi dla zwierząt domowych, z wyłączeniem obrotu tymi paszami prowadzonego przez zakłady lecznicze dla zwierząt.

Art. 34.

1. Dopuszcza się wytwarzanie pasz, które mają być wywiezione poza obszar celny Unii Europejskiej i które nie spełniają warunków określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 lub w ustawie, przez podmiot działający na rynku pasz wykonujący już działalność w zakresie wytwarzania danego rodzaju pasz, jeżeli podmiot ten zgłosił zamiar rozpoczęcia takiego wytwarzania powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz.
2. Podmiot wytwarzający pasze, o których mowa w ust. 1, zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz zaprzestanie ich wytwarzania.
3. Do zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1–3, przy czym zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ponadto określenie rodzaju i ilości pasz oraz wskazanie państwa ich przeznaczenia.
4. Pasze, o których mowa w ust. 1, znakuje się w sposób wyraźnie wskazujący, że są przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej, i przechowuje się w odrębnych pomieszczeniach lub zbiornikach oraz przewozi się w takich zbiornikach.

Art. 35.

Przepisy art. 36–41, do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską wykazów przewidzianych w art. 23 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia nr 183/2005, stosuje się do przywozu przesyłek:

- 1) dodatków paszowych z grupy:
 - a) kokeydiostatyki i histomonostatyki,
 - b) stymulatory wzrostu,
 - c) witaminy, prowitaminy i inne substancje chemicznie zdefiniowane o podobnym działaniu,
 - d) pierwiastki śladowe,
 - e) enzymy,
 - f) mikroorganizmy,
 - g) karotenoidy i ksantofile,
 - h) przeciwutleniacze, dla których jest określona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,
 - i) aminokwasy i ich sole,
 - j) hydroksyanalogi aminokwasów;
- 2) dodatków paszowych innych niż określone w pkt 1, dla których została ustalona ich maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych;
- 3) materiałów paszowych z grup:
 - a) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup bakterii, drożdży, glonów i grzybów, z wyłączeniem drożdży hodowanych na substancjach pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego,
 - b) produktów ubocznych uzyskiwanych w procesie wytwarzania aminokwasów w drodze fermentacji;
- 4) premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w pkt 1;
- 5) mieszanek paszowych zawierających premiksy, o których mowa w pkt 4.

Art. 36.

1. Dopuszcza się przywóz przesyłek pasz wymienionych w art. 35 z zakładów państw trzecich mających przedstawicielstwo:
 - 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”;
 - 2) na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:

- 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:
 - a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,
 - b) zobowiąże się do prowadzenia rejestru zgodnie z przepisami dotyczącymi prowadzenia dokumentacji, określonymi w załączniku II do rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 37.

1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na sporządzony w języku polskim wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład.
2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:
 - 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej w zakładzie oraz rodzaju wytwarzanych pasz;
 - 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego;
 - 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2.
3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.
4. Główny Lekarz Weterynarii:
 - 1) dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny;
 - 2) odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu do ewidencji, jeżeli wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3.

Art. 38.

Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 39.

1. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, corocznie w terminie do dnia 30 września, dane objęte ewidencją.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, corocznie w terminie do dnia 30 listopada, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej, corocznie w terminie do dnia 31 grudnia, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, zawierający dane dotyczące tych zakładów objęte ewidencją.

Art. 40.

Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli pasz pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że pasze te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi rejestru, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten rejestr w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 41.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4 pkt 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone pasze;
- 2) wzór ewidencji, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.

Art. 42.

1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie rocznego planu urzędowej kontroli sporządzanego przez Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Plan urzędowej kontroli, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na podstawie analizy ryzyka oraz wyników dotychczasowych urzędowych kontroli, uwzględniając konieczność objęcia kontrolą każdego etapu wytwarzania, obrotu oraz stosowania pasz lub pasz leczniczych, a także mając na uwadze zalecenia Komisji Europejskiej w tym zakresie.
3. Czynności kontrolne w zakresie urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadza się zgodnie z przepisami o Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 43.

1. Główny Lekarz Weterynarii przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, corocznie w terminie do ostatniego dnia lutego, sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 42 ust. 1.
2. Sprawozdanie, o którym mowa ust. 1, zawiera w szczególności informacje o:
 - 1) liczbie i rodzajach przeprowadzonych urzędowych kontroli;
 - 2) wynikach urzędowych kontroli, wraz z ich opisem, w tym liczbie i rodzajach stwierdzonych naruszeń przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz ustawy;
 - 3) działaniach podjętych w związku ze stwierdzonymi naruszeniami przepisów ustawy.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa:
 - 1) przekazuje Komisji Europejskiej wykaz organów właściwych do przeprowadzania urzędowych kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z określeniem ich właściwości rzeczowej;
 - 2) przedkłada Komisji Europejskiej, corocznie w terminie do dnia 1 kwietnia, sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu urzędowej kontroli.

Art. 44.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i sposób pobierania próbek do badań oraz postępowania z próbkami pobranymi w ramach urzędowej kontroli, mając na względzie reprezentatywność pobranych próbek;
- 2) metodykę postępowania analitycznego w zakresie określania zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych w materiałach paszowych, premiksach, mieszankach paszowych i paszach leczniczych, mając na względzie przeprowadzenie analizy zgodnie z metodyką zatwierdzoną przez Unię Europejską;
- 3) wykaz laboratoriów upoważnionych do prowadzenia badań w ramach urzędowej kontroli (laboratoria urzędowe), mając na względzie zapewnienie rzetelności i obiektywności przeprowadzanych badań.

Art. 45.

1. W ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych, oraz obrotem nimi działają krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie ust. 3 oraz krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej.
2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004 wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania i spełnianie przez nie wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz.Urz. UE L 59 z 5.03.2005, str. 8).

Art. 46.

1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli granicznej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia nr 882/2004, przepisami o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawą.
2. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę przekazuje granicznemu lekarzowi weterynarii, pisemnie lub w wersji elektronicznej, informacje o przewidywanym terminie przywozu oraz o rodzaju i ilości przesyłki, nie później niż na dzień roboczy przed dniem przywozu.

Art. 47.

1. Graniczny lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli granicznej:

- 1) wystawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki i wpisuje w nim zakres przeprowadzonej kontroli oraz jej wyniki – jeżeli miejsce przeznaczenia przesyłki jest położone na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 2) wystawia dokument, o którym mowa w pkt 1, i wpisuje w nim zakres przeprowadzonej kontroli oraz jej wyniki oraz informuje o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki – jeżeli miejsce wprowadzenia do obrotu przesyłki jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) wpisuje numer dokumentu, o którym mowa w pkt 1, do dokumentów towarzyszących przesyłce.
2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką do pierwszego miejsca jej przeznaczenia, a jeżeli przesyłka jest podzielona na części – z każdą częścią tej przesyłki.
3. W przypadku gdy kontrola graniczna przesyłki, której miejsce przeznaczenia jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, została dokonana w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, osoba odpowiedzialna za przesyłkę przedstawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki oraz jego tłumaczenie na język polski powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki niezwłocznie po dostarczeniu przesyłki do tego miejsca.
4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką również wówczas, gdy przesyłka nie pochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny, skład wolnocłowy lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.

Art. 48.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli przesyłki, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, oraz sposób jego wystawiania i wypełniania, mając na względzie zapewnienie zgodności wzoru tego dokumentu oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania z zasadami obowiązującymi w prawie Unii Europejskiej.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych, oraz rodzaje pasz i pasz leczniczych, które mogą być poddawane kontroli granicznej na poszczególnych przejściach granicznych, biorąc pod uwagę podział przejść granicznych na te, w których dokonuje się wyłącznie kontroli pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt, i te, w których dokonuje się kontroli wszystkich pasz i pasz leczniczych.

Art. 49.

1. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, może, w przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego:
 - 1) ograniczyć albo zakazać wytwarzania, obrotu lub stosowania w żywieniu zwierząt tych pasz;
 - 2) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub ze zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych;
 - 3) nakazać leczenie zwierząt lub wykonanie innych zabiegów na zwierzętach.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części przekraczającej obszar województwa, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki, o których mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt oraz ochronę środowiska.

Art. 50.

1. Jeżeli podmiot działający na rynku pasz wykonujący działalność w zakresie wytwarzania lub obrotu paszami lub paszami leczniczymi, który wprowadził paszę do obrotu, lub osoba odpowiedzialna za przesyłkę w przypadku paszy lub paszy leczniczej przywożonej z państwa trzeciego, posiadają dowody, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, co stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz dla środowiska, powiadamiają o tym powiatowego lekarza weterynarii.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje:
 - 1) umożliwiające identyfikację paszy lub paszy leczniczej i ustalenie miejsca, w którym aktualnie się one znajdują;
 - 2) o możliwych zagrożeniach stwarzanych przez paszę lub paszę leczniczą;
 - 3) o działaniach podjętych w celu zapobieżenia możliwemu zagrożeniu stwarzanemu przez paszę lub paszę leczniczą.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób kierujących laboratoriami przeprowadzającymi analizy pasz lub pasz leczniczych.
4. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu informacji, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, niezwłocznie podejmuje działania mające na celu niedopuszczenie do wykorzystania takiej paszy lub paszy leczniczej w żywieniu zwierząt, przystępując jednocześnie do oceny ryzyka stwarzanego przez tę paszę lub paszę leczniczą polegającej na przeprowadzeniu badań mających na celu określenie:

- 1) charakteru zagrożenia, a w przypadku gdy jest to niezbędne – zawartości substancji zabronionych lub niepożądanych;
 - 2) źródła zagrożenia lub pochodzenia substancji zabronionych lub niepożądanych.
5. Powiatowy lekarz weterynarii może objąć oceną ryzyka, o której mowa w ust. 4, także inne przesyłki tej samej paszy lub paszy leczniczej, które mogą zawierać substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość lub stwarzać zagrożenie wynikające z niespełniania przez pasze wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.

Art. 51.

1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza lub pasza lecznicza stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska:
 - 1) informuje niezwłocznie:
 - a) wojewódzkiego lekarza weterynarii o potrzebie wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1, oraz
 - b) Głównego Lekarza Weterynarii;
 - 2) przeprowadza urzędową kontrolę, aby nie dopuścić do powstania zagrożenia dla innych pasz lub pasz leczniczych.
2. W informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii podaje dane określone w art. 47 ust. 1 oraz dane pozwalające zidentyfikować zwierzęta, które były karmione tą paszą lub paszą leczniczą.
3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wskazując działania podjęte w tym zakresie albo działania, których podjęcie jest planowane.
4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pasz i pasz leczniczych pochodzących z państw trzecich, które zostały przywiezione na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wprowadzenia ich do obrotu.
5. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o ustaniu zagrożenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 52.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska po uprzednim powiadomieniu Komisji Europejskiej, może, w przypadku poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wprowadzić czasowy zakaz przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przewozu przez jej terytorium pasz lub pasz leczniczych z państw, w których to zagrożenie występuje,
 - 2) określić szczególne wymagania dla pasz lub pasz leczniczych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw

– mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz bezpieczeństwo środowiska, a także opinię Komisji Europejskiej w zakresie zastosowania wymienionych zakazów lub ograniczeń.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o wprowadzonych zakazach lub ograniczeniach.

Art. 53.

1. Kto:

- 1) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze niepełniające warunków określonych w rozporządzeniu nr 183/2005, przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia lub ustawie,
- 2) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt dodatki paszowe niepełniające warunków określonych w art. 3 ust. 1 lub ust. 3–5, art. 10 ust. 1 lub ust. 7, art. 11, art. 12 ust. 1 lub art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1831/2003,
- 3) wprowadza do obrotu lub stosuje jako dodatki paszowe antybiotyki inne niż kokcydiostatyki i histomonostatyki,
- 4) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze zawierające substancje, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1,
- 5) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 lub 3,
- 6) wytwarza mieszanki paszowe z materiałów paszowych zawierających substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość,
- 7) wprowadza do obrotu pasze genetycznie zmodyfikowane bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003, albo dokonuje tej czynności niezgodnie z warunkami określonymi w tym zezwoleniu,
- 8) nie wycofuje z obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej określonej w decyzji Komisji Europejskiej albo dokonuje tej czynności niezgodnie z tą decyzją,
- 9) nie umieszcza na wprowadzanej do obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej oznakowania określonego w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 lub rozporządzenia nr 1830/2003 albo dokonuje tej czynności niezgodnie z tymi przepisami,
- 10) nie wykonuje obowiązku monitorowania wprowadzonej do obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej określonego w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 albo wykonuje ten obowiązek niezgodnie z tymi przepisami,
- 11) posiadając zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, używanie lub przetwarzanie paszy genetycznie zmodyfikowanej albo organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego nie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacji o:

- a) nowych danych naukowych lub technicznych, które mogą mieć wpływ na ocenę bezpieczeństwa stosowania paszy genetycznie zmodyfikowanej,
 - b) zakazach lub ograniczeniach nałożonych przez właściwe organy państwa trzeciego, w którym pasza jest wprowadzana do obrotu,
- 12) nie stosuje się do decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003,
 - 13) dokonuje transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych, przeznaczonych do użytku paszowego lub do ich przetwarzania, w sposób niezgodny z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1946/2003,
 - 14) będąc podmiotem działającym na rynku pasz, wykonuje działalność bez wymaganej rejestracji lub zatwierdzenia albo bez uprzedniego zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia tej działalności,
 - 15) przeprowadza badania naukowe z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, która nie została dopuszczona do obrotu, przetwarzania lub stosowania, niezgodnie z zasadami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
 - 16) przeznaczają do produkcji żywności, niezgodnie z przepisami ustawy, zwierzęta wykorzystywane do badań naukowych z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, która nie została dopuszczona do obrotu, przetwarzania lub stosowania,
 - 17) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe z grup, o których mowa w art. 24 ust. 1, niedopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej,
 - 18) będąc wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu, wytwarza, przechowuje, wprowadza do obrotu lub transportuje te pasze lub produkty pośrednie niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 16 ust. 1, 2 lub 4, w art. 18 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, art. 20 ust. 1 lub art. 22 ust. 1,
 - 19) będąc wytwórcą pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu, wytwarza i przechowuje te pasze niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 17 ust. 1–3 lub w art. 18 ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 5,
 - 20) będąc dystrybutorem, przechowuje, wprowadza do obrotu lub transportuje pasze lecznicze niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 20 ust. 1 lub 4 lub art. 22 ust. 1,
 - 21) nie znakuje wprowadzanych do obrotu materiałów paszowych, mieszanek paszowych lub pasz leczniczych albo znakuje je niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 30 ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 8,
 - 22) nie znakuje wprowadzanych do obrotu dodatków paszowych lub premiksów albo znakuje je niezgodnie z przepisami art. 16 ust. 1–4 i 6 rozporządzenia nr 1831/2003,
 - 23) stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie w celach innych niż do badań naukowych lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,

- 24) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o rodzaju i ilości pasz lub pasz leczniczych przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - 25) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o tym, że pasza lub pasza lecznicza, niespełniające wymagań określonych w ustawie, mogą stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska
- podlega karze grzywny.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka się na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 54.

W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz.U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane indywidualne zawarte w systemie mogą być udostępniane wyłącznie organom statystyki publicznej oraz organom Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie identyfikacji producentów, natomiast dane zbiorcze mogą być udostępniane innym organom administracji publicznej prowadzącym systemy informacyjne.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 5 lit. c otrzymuje brzmienie:
 - „c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz nad transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego,”;
- 2) w art. 23:
 - a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Krajowe laboratoria referencyjne wykonują zadania i spełniają wymagania określone w art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych.”,

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 i ust. 4, są laboratoriami urzędowymi określonymi w art. 12 rozporządzenia nr 882/2004.

8. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004 oraz gromadzenie i przetwarzanie przez nie danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych finansuje się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.”;

3) w art. 24:

a) w ust. 2 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego o.”;

b) uchyla się ust. 8;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania i spełnianie przez nie wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz.Urz. UE L 59 z 5.03.2005, str. 8).”.

Art. 56.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. Nr 69, poz. 625, z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Lekarze weterynarii są obowiązani do prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych i pasz leczniczych.”.

Art. 57.

W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 w ust. 1 uchyla się pkt 16;

2) w art. 84 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nadzorem weterynaryjnym, na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁶⁾), ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.⁷⁾), ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz.U. Nr 165, poz. 1590, z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127), ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz.U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127), ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾), ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. Nr 69, poz. 625, z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127), ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127) oraz ustawy z dnia2006 r. o paszach (Dz.U. Nr, poz.)”.

Art. 58.

Zezwolenia na wytwarzanie pasz leczniczych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, uważa się za zatwierdzenia zakładów do wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu w rozumieniu ustawy.

Art. 59.

Operacyjny plan gotowości, o którym mowa w art. 44j ustawy wymienionej w art. 63, staje się operacyjnym planem awaryjnym w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004 i zachowuje moc do dnia zatwierdzenia przez Radę Ministrów planu awaryjnego zgodnie z art. 14 ust. 3.

Art. 60.

Powiadomienia i wnioski, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 183/2005, złożone powiatowym lekarzom weterynarii zgodnie z tymi przepisami uznaje się za złożone skutecznie.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460 i Nr 177, poz. 1468 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539.

Art. 61.

Ilekoć w przepisach wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub w innych przepisach dotyczących środków żywienia zwierząt jest mowa o:

- 1) środkach żywienia zwierząt – należy przez to rozumieć pasze w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) przepisach o środkach żywienia zwierząt – należy przez to rozumieć przepisy ustawy.

Art. 62.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 4, art. 20 ust. 5, art. 30p ust. 5, art. 30s, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 36 ust. 8 pkt 1, art. 38 ust. 7 i 8, art. 42 ust. 2, art. 43j pkt 1, art. 44 ust. 10, art. 44a ust. 6 i art. 44h ustawy wymienionej w art. 63 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 4 i 5, art. 18 ust. 4, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 7, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3, art. 11 ust. 5 pkt 2, art. 30 ust. 8 i 9, art. 28 ust. 2, art. 41 pkt 1, art. 44, art. 45 ust. 3 i art. 48;
- 2) art. 25 ustawy wymienionej w art. 55 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą.

Art. 63.

Traci moc ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz.U. z 2005 r. Nr 255, poz. 2143).

Art. 64.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/1309/2006/DP/md

Warszawa, 8.06. 2006 r.

**Pan
Wojciech Mojzesowicz
Przewodniczący Komisji
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Sejm RP**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *Sprawozdania Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o paszach (druk nr 496 i 631)*, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką - Tamecką

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku z przedłożonym *Sprawozdaniem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o paszach (druk nr 631)* z dnia 6 czerwca 2006 r., uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

Jednocześnie, odnosząc się do rządowego projektu ustawy o paszach (druk nr 496) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy o paszach jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Andrzej Lepper
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi